

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Η. PHILLIPS HANSHEW

ΠΩΣ ΠΕΤΥΧΕ ΤΟ ΑΘΩΟ ΚΟΛΠΟ ΤΗΣ NANNY !

ΕΣΑ στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, ή "Ελλην με μάτια βουρκωμένα από τα δάκρυα, κύτταξε συλλογισμένη το παιδάκι της. Ο μικρούλης έπαιζε καθισμένος στη μέση της κάμαρας με την άμεριμνησία της εύτυχισμένης ηλικίας του. Ούτε μπορούσε να φανταστεί το ώμορφο ξανθόμαλλο αγοράκι ποιά τραγωδία διαδραματιζόταν γύρω του.

--Μανούλα! φώναξε ξαφνικά ο μικρός, γιατί δεν παίζεις μαζί μου, όπως πρώτα; "Ελα να μου κάνης ένα ωραίο σπύτι...

Η "Ελλην σηκώθηκε, πήγε και γονάτισε κοντά στο παιδί της κι άρχισε να του φτιάχνει ένα σπύτι με τα πολύχρωμα ξυλάκια του παιχνιδιού του. Όταν τελείωσε, ο μικρούλης χτύπησε τα χεράκια του και χαρούμενος φώναξε:

--Τι ωραίο πού εινε το σπύτάκι μου, μανούλα! Τώρα θά το γκρεμίσω!... Κύτταξε!... Μπούμ!...

Καί με μιά γροθιά, ο μικρός σάρωσε τά πάντα κάτω...

"Ετσι είχε γκρεμιστή και το δικό της σπύτι, γιατί δεν ήταν χτισμένο σε στερεές βάσεις! Γάχα ναταν όλο το φταίξιμο δικό της; Μήπως οι διάφοροι καλοθελητάι δεν είχαν συντελέσει στο χωρισμό της από τον Σάντυ; "Επί τέλους, τί ήθελαν οι συγγενείς να μπερδεύωνται στα οικογενειακά της; Βέβαια, όταν είχε αγαπήσει τον Σάντυ, την είχαν συμβουλέψει να σκεφθί καλά, ποσοδ πάρει την απόφαση να παντρευτή τον διάσημο αυτό καλλιτέχνη. Την είχαν προειδοποιήσει πως ο Σάντυ Μπρένιελ είχε άστατο χαρακτήρα, παράξενες θεωρίες δικές του κι ήταν μαθημένος στις εύκολες κατακτήσεις. Δεν υπήρχε αμφιβολία πως σ' αυτό συντελούσε πολύ ή άνδρική ωμορφιά του κι' οι γοητευτικοί τρόποι του. "Αλλά ή "Ελλην είχε μπλεχτή για καλά στα δίχτυα της αγάπης, κι' έχοντας πεποιθήση στη δύναμη του έρωτός της, εύτυχισμένη, είχε ακολουθήσει τον έκλεκτό της.

"Ω! Τι εύτυχισμένη εποχή οι πρώτοι έξι μήνες του γάμου των!

Με πόση τρυφερότητα την περιέβαλλε ο Σάντυ! Πόσο αγαπημένοι ζούσαν στην ώμορφη φωλιά τους! Καί, ξαφνικά, μιά μέρα, σαν κάποια φθονερή μοίρα να είχε ζηλέψει την ευτυχία τους, έτυχε να παρουσιασθή στο ζωγράφο, ως μοντέλλο, μιά νέα όνειρεμένης ωμορφιάς και χάριτος. Κι' ο Σάντυ είχε υποκύψει στον πειρασμό. "Αμέσως ή κακές γλώσσες των καλοθελητών άρχισαν να δουλεύουν... Καί τί δεν είπαν στη φτωγή "Ελλην! "Όπως ήταν έπιμένο, θλιβερές σκηνές έπακολούθησαν. "Εκείνος προσπάθησε να δικαιολογηθί. Είχε παρασρθη χωρίς να τό καταλάβη... "Όστόσο, ήσαν υπερβολικά όσα της είχαν πη... Μήπως ή «μικρούλα του "Ελλην» άμφέβαλλε για την αγάπην του; "Ο νέος ζήτησε συγγμην, έσφιξε τη γυναίκα του στην άγκαλιά του και της όρκίστηκε πως στο μέλλον θά γινόταν ο πιο πιστός κι' ο πιο άφοσιωμένος σύζυγος. Η "Ελλην, ή όποια τον λάτρευε, τον πίστεψε και τον συχώρεσε. Ζούσαν πάλι ήσυχαι κι' αγαπημένοι. "Ο έργομος μάλιστα στον κόσμο του παιδιού τους, του μικρού Μπίλλυ, τους είχε ένώσει μ' έναν νέο δεσμό, άδιάρρηκτο! Η "Ελλην ήταν ξετρελλαμένη με τό ξανθό άγγελόουδι της και έξέχασε όλα τά παράπανά της μπροστά στην νέα εύτυχία της. "Όστόσο, ή άφοσιώσις της στο παιδί της,

δεν την έμπόδιζε να προσέξη πως ο Σάντυ ουχνά προφασίζταν πως είχε έργασια, άργουσε να έπιστρέψη στο σπύτι του, είχε άρχισει πάλι την άστατη ζωή του. Οι καλοθελητάι, οι αυτόκλητοι αυτοί Κέρβεροι της συζυγικής εύτυχίας της, δεν άργησαν να παρουσιαστούν πάλι. "Ικανοποιημένοι, γιατί ή προθέσεις τους είχαν επαληθεύσει, δεν άφηναν περίστασι να πέρση, χωρίς να πληροφορηθούν τη νεαρή γυναίκα για τό έλαχιστο παραστράτημα του άνδρός της. Η γκρίνια άρχισε πάλι. Νευριασμένη ή "Ελλην, τσακωνόταν κάθε μέρα με τον Σάντυ. Σιγά-σιγά είχαν φτάσει στο συμπέρασμα πως ή συμβίωσις τους δεν μπορούσε να ξεακολουθήση. Θά ζητούσαν τό διαζύγιο.

"Ότεσσο, προτίμησαν να χωρισούν φιλικά. Συμφώνησαν πως θά έπαιρναν τό παιδί εκ περιτροπής, έξι μήνες ο ένας, έξι μήνες ο άλλος. Η περιουσία τους θά χωριζόταν σε δύο ίσα μέρη...

Η "Ελλην κύτταξε το ρολόγι που φορούσε στο χέρι της. Σηκώθηκε και χτύπησε το κουδούνι. Μιά μεσόκοπη γυναίκα με ψαρά μαλλιά και συμπαθητική φυσιογνωμία παρουσιάστηκε και ρώτησε την "Ελλην τί την ήθελε.

--Νάννυ, ειπε ή "Ελλην στην πιστή γυναίκα, ή όποια, άφού υπήρξε δική της νταντά, κατόπιν είχε μείνει ως καμαριέρα, και τώρα είχε αναλάβει τη φροντίδα του μικρού Μπίλλυ. Πάρε τό παιδί! Νομίζεις, αλήθεια, Νάννυ, πως εινε άνάγκη να παρευρεθώ στον πλειστηριασμό των επίπλων;

--Ναί, κυρία "Ελλην, άποκρίθηκε ή Νάννυ. Θεωρώ φρόνιμο να παρακολουθήσετε μόνη σας τις δουλειές σας, έτσι θά εσπε σίγουρη πως δεν θά σας γιάσουν.Θά στείλω τον θυρωρό να

φέρη ένα ταξί.

Μετά δέκα λεπτά, ή "Ελλην έμπαινε στην αίθουσα των πλειστηριασμών. Η εκποίηση των επίπλων της είχε άρχισει κιόλας. Με βαρεία καρδιά, ή νέα πήρε τον κατάλογο και στριμωγμένη σε μιά άκρη της σάλλας, παρακολούθησε την πώλησι. Είχαν άρχισει από την τραπεζαρία. Η "Ελλην άναστένανε καθώς θμηθήκε πως αυτά τά έπιπλα υπήρξαν ή άφορητή του πρώτου καυγά τους. Αυτή είχε έπιμείνει ν' αγοράσουν την τραπεζαρία, ενώ αυτός δεν την ήθελε...

Μιά κονητή γυναίκα, με κοκκινωπά μαλλιά την αγοράσε... Η "Ελλην με φρίκη γύρισε άλλού τό κεφάλι της. Πώς τη μισούσε αυτή τη γυναίκα! Δεν μπορούσε να παραδεχτή πως άλλος θά μεταχειριζόταν τά αγαπημένα αυτά έπιπλα... "Ηλθε ή σειρά της κρεβάτοκάμαρας. "Ενα ζευγαράκι, μιά ντροπαλή κοπέλλα με τον μνηστήρα της, την πήραν.

--"Ιδού τώρα, κυρίες και κύριοι, φώναξε ο τελάλης, τό καλύτερο άπ' όλα! Μιά παιδική κρεβάτοκάμαρα! "Άσπρα λακέ, κομφά έπιπλα, ζωγραφισμένα με τό χέρι ενός μεγάλου καλλιτέχνου, του Σάντυ Μπρένιελ! Μάλιστα! Μις μοιαδική εύκαρία γι' αυτούς που ξέρουν την αξία των πραγμάτων! Για ν' αρχίσουμε, άς ποίμε δέκα λίρες.....

--"Ω! ήταν άφόρητο! Η "Ελλην άγωνιούσε, έφριξε ένα βλέμμα άπελπισίας γύρω της, σαν να ζητούσε έλεος. Στέναξε, πόνεσε, σαν να της άφαιρούσαν ένα κομμάτι από τη σάρκα της, ενώ ένας άγριος υπερπλειστηριασμός άρχισε μεταξύ δύο άγοραστών. Τέλος, ή κρεβάτοκάμαρα του μικρού της Μπίλλυ έμεινε σ' έναν "Εθραίο.

--"Α! τον άθλιο! σκεπτόταν ή "Ελλην. Θά τη μεταπώληση σε τριπλάσια τιμή! Θά εκμεταλλευθί τη συμφορά μου!...

"Αλλά ή νέα δεν πρόφθασε να συλλογιστή περισσότερο, γιατί την ίδια στιγμή ο τελάλης ανέθεσε άπάνω στην ξέδρα μιά κομψή, μικρή, κουμιστή πολυθρόνα, κατωμένη από σπάνιο ξύλο, ποικιλμένη με φίλντισι. Η "Ελλην έφριξε μια γρήγορη ματιά στον κατάλογο. Η πολυθρόνα δεν ήταν σημειωμένη. Πέριεργο, πως είχε θρεθί εκεί! "Αφού είχε πη στη Νάννυ να τη στείλη στη σπιθήκη, όπου είχε στείλει και τό μαρούλα της. "Ηθελε να κρατήση τη μικρή αυτή πολυθρόνα, εις άνάνυσιν της περαμένης εύτυχίας της. Πόσες φορές είχε καθίσει σ' αυτή, κρατώντας τό μωρό της στην άγκαλιά της! Σ' αυτή τη στάσι, ο Σάντυ είχε κάνει τό πορτραίτο της, τό όποιο είχε βρεθειθί στην "Εκθεση της Βασιλικής "Ακαδημίας του Λονδίνου. "Α! όχι, την ήθελε τη μικρή, κουμιστή πολυθρόνα και θά

Σ' αυτή τη στάσι είχε κάνει το πορτραίτο της...

τήν έπαρνε πίσω...

-Δύο λίρες, κύριοι, αυτή ή χαριτωμένη πολυθρόνα, ένα σωστό κομφοτέχνημα! Είπαμε δυό λίρες!...

-Τρείς! φώναξε ή "Έλλην, αδόρητη.

-Τέσσερες! άκούστηκε κάποια φωνή.

Θεέ μου! 'Αλλά αυτή ή φωνή ήταν γνωστή! Ήταν ή φωνή του Σάντου. 'Η "Έλλην γύρισε και κύτταξε με άπορία. Τό βλέμμα της, θολωμένο από δάκρυα, είδε σαν μέσα σέ μια ομίχλη τον Σάντου, ό οποίος από την άλλη άκρη της σάλλας των πλειστηριασμών, την κύτταξε και της χαμογέλουσε "Η "Έλλην χαίρετ'ησε με μία έλαφρά κλίση του κεφαλιού κι' άμέσως φώναξε πάλι με πέτομα :

-Πέντε!

-"Έξη! άπάντησε άμέσως ό Σάντου.

-'Αλλά, σκέφθηκε ή "Έλλην, γιατί να θέλη ό Σάντου τόσο πολύ τη μικρή αυτή πολυθρόνα; Μήπως για ανάμνησι; Μήπως λυπάται πού... "Αλλά όχι, δεν θά τον άφήσω να την πάρη!...

-"Έξη! είπαμε έξη! "Άλλος κανείς;... Έλεγε ό τελώλης.

-Εφτά! φώναξε ή νέα μέσα σ' ένα λυγμό.

-Οχτώ! φώναξε ό Σάντου, πεισματόως.

'Η "Έλλην γύρισε και τόν κύτταξε.

«Θεέ μου! σκέφθηκε, τί άσχημα πού είνε δεμένη ή γραβάτα του! 'Αλλά ποίος θά τού ήδενε τώρα πού δεν ήταν εκείνη κοντά του! "Ω! τί μεγάλο, άκατάστατο παιδί πού ήταν ό Σάντου! Τί εύτυχεις πού θά ζούσαμε, συλλογίστηκε ή νέα, άν μās άφηναν ήσυχους. 'Αλλά, όχι ό ένας, πές ό άλλος, να πού καταλήξαι!»

Χωρίς να θέλη, ή "Έλλην γύρισε πάλι και τόν κύτταξε, χαμογέλασε και τού έγενεψε πώς τού παραχωρούσε την πολυθρόνα... Με πόση χαρά έλαμψαν τα μάτια του Σάντου!... 'Αφού την ήθελε τόσο πολύ, άς την έπαρνε έπι τέλους!

-"Οχτώ! 'Ακούσατε! Είπαμε όχτώ! Προσφέρει κανείς τίποτε παραπάνω. "Οχι! Λοιπόν, ένα!... "Οκτώ, είπαμε... Δύο...

'Αλλά ή "Έλλην δεν στάθηκε ν' άκούση περισσότερα. Θέλησε να φύγη, να έπιστρέψη στο ξενοδοχείο, κοντά στο παιδί της. "Ω! να φύγη, να μη βλέπει πειά αυτόν τόν άδιάφορο κόσμο, ό οποίος δεν μπορούσε να νιώσει τόν πόνο της... να μην άκούη τις κουβέντες του και τις κρίσεις του! 'Η "Έλλην είχε φθασει σκεδόν στην έξοδο, όταν ένοιωσε ένα χέρι ν' άκουμπά άπάνω στο μπράτσο της, Παραξενεμένη, γύρισε και είδε τόν Σάντου δίπλα της.

-'Αλλά! Σάντου: είπε εθύμια, προσπαθώντας να κρύψη την ταρχή της.

Γιατί να μή τού μιλήση; Μήπως δεν είχαν χωρίσει σαν δυό καλοί φίλοι;

-Μικρούλα μου! Έλεγε ό Σάντου τρυφερά, ενώ προστατευτικά της βοηθούσε να βγη από τόν συνωστισμό, ήθελε να σέ εύχαριστήσω πού παρατήθηκες από τόν πλειστηριασμό...

-Είσαι εύχαριστημένος με τόν καινούργιο άτελιέ σου; ρώτησε ή "Έλλην, άντι ν' άπαντήσει στην έρώτησή του. Κι' ή δουλειές σου πώς πηγαίνουν; Διάβασα στις έφημερίδες πώς ανέλαδες να κάνης τού πορτραίτο της λαίδης Μπρέντφορντ...

-... Χμ! Ναι... Δηλαδή... Έκανα ένα σκίτσο, μά έπειτα τού έξοχια. Δεν έχω όρεξη να έργαστώ, τώρα πού δεν σ' έχω κοντά μου... Νοιώθω την έλλειψη της ασπτηράς κριτικής σου... Πά με να πάρουμε ένα τσάι, να σού πω, πείνασα...

-Κι' εγώ πείνασα! είπε ή "Έλλην, γελώντας εθύμια. Γάμε στόν «Πράσινο Γάτο»; Στο παλιό μας κέντρο τών ραντεβού μας; Θυμάσαι;

-'Αν θυμάμαι, λέει!!!

'Ο Σάντου φώναξε ένα ταξί, βοήθησε τη γυναίκα του να μη στό άμάκι και κάθισε κοντά της.

Στό «τη-ρομ», ή ίδια υπάλληλος, πού τούς σερβίριζε άλλοτε, έξοπισε με πρόθυμια να ρωτήη τή θά πάρουν.

-Τί θά πάρουν οι κύριοι; Τσάι κομπλέ, όπως πάντοτε; "Εχω καρό ή σάς ιδώ. Τι γινίκατε;

-"Ω! είπε ή "Έλλην, άναστενάζοντας, ζούσαμε, ξέρετε... χωρισμένοι ό ένας από τόν άλλον, και!...

-Και, δεν θά χωρισθώμε ποτέ πάλι! Φέρτε μας τού τσάι μας, σάς παρακαλώ, δεσποινίς.

-Σάντου, είπε σιγά ή "Έλλην, τί κάθεται και λές;

-Μήπως φαντάστηκε πώς τώρα πού άναμώθηκαμε, θά σ' άφήσω να φύγη;... Νά, άκουσε, μικρούλα μου. Θά σέ πάρω και θά φύγωμε μακριά απ' έδώ. Θά πάμε να ξαναφτιάξουμε άλλου τη φωνιά μας, πού μάς την γκρέμισαν οι καλοθεληταί

Η ΣΤΜΑΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 28η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες άριθμοί)

Στις 6 μ.μ. της περασμένης Τετάρτης 6 'Ιουνίου έγινε εις τή Γραφεία μας ή 28η κλήρωσις διά τήν διασκήψιν τών δώρων του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρουσιάζον πολλών δημοσιολόγων και έλεγκτου κόσμου. 'Από τήν κληρωσίαν, εις τήν όποιαν έλαρον τεθή βίαι οι άριθμοί, οι δημοσιευθέντες εις τή φύλλα του «Μπουκέτου», άνευρέθησαν κατά σειράν οι έξής άριθμοί :

Ο άριθμός 18406, ό οποίος κερδίζει δώδεκτον την σειράν τών βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Οι κάτωθι έννέα άριθμοί, οι όποιοί κερδίζουν άνά έν βιβλίον του περιόριου μνηστορηματος του Π.ώλ. Φεβάλ «Ο Κατετάν Φάντασμα»: 5675, 8423, 11912, 7673, 22133, 15004, 00083, 14637 και 1585.

Επίσης πάντες οι άριθμοί οι λίγωντες εις 06 (ήτοι εις τα δύο τελευταία ψηφία του 1ου άριθμού 18406), κερδίζουν άνά έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», της άρεσκείας τών τυχερών άναγνωστών μας.

'Η 28η κλήρωσις του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας θά γινή και πάλιν εις τή Γραφεία μας τήν 6ην 'Ιουνίου. 'Όσοι έπιθυμούν, δίναντα να παρευρέθουν.

Επίσης όσοι έν τών άναγνωστών τών επαρχιών κερδίζουν βιβλία, πρέπει να μās στείλουν τά σχετικά δελτία με τούς κερδίζοντας άριθμούς, άναγράφοντες επί του δελτίου τού όνομα τών καθαρών, θά παραλαμβάνουν δε τή βιβλία τών άπό τή 'Υπαρχακροεία της επαρχίας των, εις τά όποια θ' άποσταλή-έπι τούτο-μετά σχετικού όνομαστικού καταλόγου, και έπεξηγηματική έγκυκλίω.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οι κ.κ. Στέργιος Κοΐλης Πειραιεύς, Νίχη Μοάτσοφ Καρβούρη 5 'Αθήνα, Άνα Πολυμέρη Πελοποννήσου 1 Θεσσαλονίκη, Έλευθ. Πετρούτσος 'Ηρατόν 80 Πειραιεύς, Γ. Παζινός 'Ιθάκη, Ν. Χατζηκωνσταντίνου Λέρος, Κ. Μιχαηλάου Μιτυλήνη, Δ. Ζωγράφου Αιτωλικόν, Χ. Καλογεράκης τριπολιό, Επαύλιος 'Αθήνα, Νεγρεπόντης Νέα Έλβετία, Δ. Ανδρεάκου Καλάμα, Π.λ. Κορτήρη 'Ιος Κυκλάδων, Παναγ. Τράγκασις Πειραιεύς, Μ. Πλιτάς 'Αρτεμισίου 23 'Αθήνα, Ρενέ 'Αναγνωστόν Γέκιονα, Β. Μεντζελίδου Κορινθία, Γεώργ. Μαυρέλλου Κεφαλληνία, Β. Γράμμερης, Α. Δηληγιάννης Μιτυλήνη, Άνδρ. Βενέτσης Στ. Τρικοΐτη 61 'Αθήνα, Κ. Δρακόπουλος 'Αλαμάνας 23 'Αθήνα, Άνάργ. Κωνσταντινίδης Λένοριαν 12 'Αθήνα, Μ. Μυλωνάς Καλλιμαρού 14 'Αθήνα, Κλ. Κουτήφαρης 'Αθήνα, έ-της άρεσκείας των, τού περιοδικού κέρδιαν άνά έν 'Ημερολόγιον «Μπουκέτου».

Η 30η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τά Δώρα)

Εις τήν 30ην κλήρωσιν του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας, ό 1ος άριθμός θά κερδίζη δώδεκτον την σειράν τών βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου». 'Εντέα κατά σειράν άριθμοί θά κερδίζουν άπό ένα βιβλίον τού περιόριου μνηστορηματος «Ο Κατετάν Φάντασμα». 'Επίσης πάντες οι άριθμοί οι λίγωντες εις τή δύο τελευταία ψηφία του 1ου άριθμού θά κερδίζουν άπό ένα 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», όποιοδήποτε έτους θέλουν, έν τών ευρισκομένων εις τήν Βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».

Οι έν 'Αθήναις κερδίζοντες θά φέρνουν τού φύλλον με τόν έν αυτό δελτίον στά Γραφεία μας και θά πειγουν τά δώρα των. Οι έν ταις επαρχίαις θ' άποστέλνουν και θά μās στείλουν τά δελτία των και θά λαμβάνουν τά δώρα των με τού Ταχυδρομείου ή μέσω τών 'Υπαρχακροείων μας. Κάθε άναγνώστης δύναντα να άγοράη και δυό και τρία φύλλα, γιά να έχη περισσότερες έλπίδες κέρδους. Τά άποτελέσματα τών κληρωσέων δημοσιεύονται κάθε έβδομάδα στα φύλλα του «Μπουκέτου».

Οι κερδίζοντες πρέπει να σπεύδουν να παραλάβουν τά δώρα τους έντός τριών μηνών, άλλως δεν ευθύνόμεθα σχετικώς.

με τά σφάλμα τους και τις παρατηρήσεις τους. Θά πάμε μακριά, σ' έναν τόπο, όπου ό ήλιος θά λάμψη βίαι ό χρόνο, χαρούμενος και γελαστός, όπως θύναται ή καρδιά μας...

-Πόσα κομμάτια ζάχαρι θέλεις; ρώτησε ή "Έλλην, καθώς σερβίριζε τού τσάι.

-Πάλι τά ίδια! Πότες φορές θά σού πω, πώς θέλω τρία κομμάτια ζάχαρι σού τσάι μου.

Στόσο, ούτε ή "Έλλην, ούτε ό Σάντου έμαθαν ποτέ πώς τού μικρό, άθώο κόλπο της Νάννου είχε πετύχει στην έντέλεια.

'Η μικρή, κοινική πολυθρόνα, τήν όποια εκείνη έπίτηδες έστειλε στόν πλειστηριασμό, τούς έχη ένώσει πάλι.